

arbejde, der vedrører energisektoren og spørgsmålet om, hvordan energisektoren bidrager til den samlede klimamålsætning.

Der vil også i denne sammenhæng skulle tages stilling til, hvordan regeringen bedst efterlever den nationale CO₂-målsætning for energisektoren om en reduktion på 20 pct. i 2005 i forhold til niveauet i 1988.

Som et tredje udvalg er der nedsat et udvalg, som skal koordinere inputtet fra de øvrige udvalg. Her sidder Finansministeriet for bordenden, og desuden deltager mit ministerium, Skatteministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet og Udenrigsministeriet.

Så alt i alt kan man roligt sige, at der er fokus på spørgsmålet om Danmarks målopfyldelse, og at der arbejdes kraftigt på sagen. Inden årets udgang vil det koordinerede udvalgsarbejde munde ud i et samlet oplæg, som regeringen vil skulle tage stilling til, om, hvordan Danmarks reduktionsforpligtelser håndteres på den mest hensigtsmæssige måde.

Målet er at fastlægge principperne for prioriteringen af indsatsen mellem de forskellige områder og opnå en så optimal combination af virkemidler som muligt ud fra en afvejning af både miljømæssige, samfundsøkonomiske, statsfinansielle og fordelingsmæssige konsekvenser ved anvendelsen af de enkelte tiltag.

Det er bestemt ikke nogen let opgave, og det er derfor min klare vurdering, at tiden til dette arbejde er givet rigtig godt ud, og at både miljøet og den danske økonomi er godt tjent med grundige forberedelser.

Et vigtigt spørgsmål er anvendelsen af de såkaldte Kyotomekanismer, altså handelen med kvoter mellem ilande, Joint Implementation, som er projekter mellem ilande og øst- og centraleuropæiske lande, og CDM, Clean Development Mechanism-projekter mellem ilande og udviklingslande.

Som bekendt er det regeringens holdning, at disse mekanismer skal anvendes. Det er regeringens klare overbevisning, at de internationale mekanismer kan og skal give et vigtigt bidrag til, at 21-pct.s-målsætningen efterleveres, og at dette sker på en omkostningseffektiv måde.

Regeringen agter derfor bl.a. at iværksætte projekter, der skal medføre reduktioner i udlandet, og som tæller med i det danske drivhusgasregnskab. Regeringen vil dog først tage stilling til, hvordan, hvor, hvor meget og hvilke af Kyotomekanismerne der skal anvendes, når der lig-

ger et samlet oplæg fra de nævnte tværministerielle udvalg.

Udvalgsarbejdet og regeringens stillingtagen til anvendelsen af Kyotomekanismerne vil skulle ske ud fra en samlet betragtning og under hensyntagen til en lang række faktorer.

Herunder kan jeg for det første nævne opgørelsen af, hvor langt vi kan nå med allerede eksisterende hjemlige tiltag, deres effekt samt omkostningerne ved disse.

For det andet kan jeg nævne prisen på drivhusgasser på det internationale emissionsmarked, som der stadig hersker stor usikkerhed om, og som udvalgene også vil skulle analysere og vurdere nøje.

Kl. 16.25

For det tredje er der de internationale regler for Kyotoprotokollens implementering, hvoraf det fremgår, at anvendelsen af Kyotomekanismerne skal være et supplement til den hjemlige indsats, og at den hjemlige indsats derfor fortsat skal udgøre et betydeligt element af den samlede indsats.

For det fjerde: Sammenhængen af EU-regler på området, herunder Kommissionens forslag om et fælles EU-kvote-direktiv.

Og som et femte punkt: De samfundsøkonomiske fordele ved at understøtte den hjemlige teknologiudvikling på den ene side over for synergieffekten mellem at opnå reduktioner i udlandet og overføre miljøvenlige teknologier og understøtte den bæredygtige udvikling i samarbejdslandene på den anden side.

Samtidig med, at der vil være behov for og miljømæssig og økonomisk fornuft i at anvende mekanismerne, vil der som nævnt stadig skulle foregå en betydelig hjemlig indsats.

Det er således regeringens opfattelse, at der inden for alle samfundssektorer vil være behov for yderligere initiativer i de kommende år for at nå målsætningen om en reduktion på 21 pct., og det gælder både energiområdet, transport, landbrug, skovbrug, industri og husholdninger.

Dette fremgår også af regeringens forslag til Danmarks nationale strategi for bæredygtig udvikling, som blev behandlet i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg i fredags.

Konklusionen på min besvarelse i dag er, at regeringen arbejder meget intenst med, hvordan Danmark bedst opfylder sin nationale målsætning om en 20-pct.-reduktion af energisektorens CO₂-emission i 2005 i forhold til 1988 og den internationale klimaforpligtelse på en 21-pct.s-